

Lasy aglomeracji warszawskiej – potencjał do świadczenia funkcji rekreacyjnej a rzeczywiste wykorzystanie

Mariusz Ciesielski¹, Agnieszka Kamińska¹

¹ Instytut Badawczy Leśnictwa, Zakład Geomatyki, Sękocin Stary ul. Braci Leśnej 3, 05-090 Raszyn

{m.ciesielski, a.kaminska}@ibles.waw.pl

Lasy aglomeracji warszawskiej pełnią niezwykle ważną rolę w zapewnianiu mieszkańcom stolicy dostępu do przestrzeni rekreacyjnych, które umożliwiają odpoczynek i kontakt z naturą. Z racji swojej specyfiki, obszary leśne są wyjątkowe pod względem wartości przyrodniczych oraz ich funkcji w poprawie jakości życia, szczególnie w kontekście rosnącej urbanizacji. W związku z tym lasy w miastach i ich okolicach muszą być odpowiednio zarządzane, aby służyły nie tylko jako przestrzeń chroniąca bioróżnorodność, ale również jako miejsca umożliwiające rekreację i wypoczynek.

W literaturze przedmiotu można znaleźć opisy szeregu metod służących do określenia potencjału lasów do pełnienia funkcji rekreacyjnych. W większości przypadków metody te opierają się na analizie cech strukturalnych lasu oraz charakterystyki krajobrazu. Wskaźnik rzeczywistego wykorzystania terenów leśnych w celach rekreacyjnych jest jednak o wiele trudniejszy do określenia. Choć opracowano już kilkadziesiąt różnych metod badania liczby wizyt w lasach, żadna z nich nie została wdrożona na szeroką skalę ani w Polsce, ani w Europie. Problem ten wynika przede wszystkim z ograniczeń charakterystycznych dla poszczególnych metod. W związku z tym, określenie rzeczywistego stopnia wykorzystywania lasów w celach rekreacyjnych jest niezwykle trudne.

W ostatnich latach, wraz z rozwojem telefonii komórkowej i dostępnością nowoczesnych aplikacji, pojawiła się nowa możliwość monitorowania ruchu turystycznego w lasach – dane generowane przez użytkowników telefonów komórkowych. W niniejszym referacie zaprezentowane zostaną wybrane wyniki projektu pt. „Big data w monitoringu ruchu turystycznego i waloryzacji kulturowych usług ekosystemowych na terenach leśnych w obrębie metropolii warszawskiej i wiedeńskiej”. Projekt stanowi przykład nowoczesnego podejścia do wykorzystania danych tego typu w zarządzaniu przestrzenią przyrodniczą. Dzięki zastosowaniu technologii big data, możliwe jest monitorowanie, a następnie analiza ruchu turystycznego na dużą skalę. Wykorzystanie informacji z aplikacji mobilnych pozwala na bieżąco śledzić popularność poszczególnych tras, parków czy obszarów leśnych, a także identyfikować potencjalne problemy związane z nadmiernym użytkowaniem konkretnych terenów.